

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 603. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm13519/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ingen findes; som jo har hengivet sit Hjerte til en eller anden Kunst, da det netop maa være en saadan der har gjort Dygtig.

Begynde vi nu med Frankerne, da er det klart, at de af al Magt have stræbt efter Mesterskab i den forsængeligste af alle Kunster: i den at lade, hvad man ikke er, og af Paris'es Grav opstaae de Døde da vist ikke, uden paa Theatret. Dette trænger, for nærværende Tid, saalidet til Beviis, at det kan synes at være kun for Uærs, og er i al Fald kun for det Følgendes Skyld, naar man minder om, at Frankrig er Skuespil-Konstens, Luft-Seiladsens og Romanernes ny Fædrelandsland, fort, at det var efter Storhedens og Skjønhedens Skygge fra Rom og Grækenland man greb i Alt, og over Alt i Luften. Mærkvoerdigt er det derfor ogsaa, at Chateaubriand, som saae, at i Religionen maa man gribe efter alt det virkelig Store og Skønne, greb i de sidste Dage efter dets Skygge i Catholicismen, og frembragde virkelig et Skyggerids af den historiske Christendom.

Catholicismen, det see vi let, et Udtryk for Kunst-Sandsens Dybsagren paa Kirkenes Skuldre, og i den kunde vi snarest fristes til at søge den opvækkende Kunst, men vi veed, at den da i al Fald, maatte først selv opvækkes, da den kun findes som en Skygge, der har hjemme i Italien, og er kun magtesløs tilføede saavide

som man holder Christ i Begems Fæst; thi denne Fæst er netop Skyggen af hvad vi behøve. Hvem kan heller nægte at Italien er sin egen Skygge, som, hvortidt den slæktes, søvner sammen igjen, og har nyelig, med Skyggen af Bonifaz den Ottende og Fern-Kronen, næsten afrundet sig til et fuldstændigt Skygge-Billede. Til Storhed og Skjønhed selv har Italien boilet, naart Anseelsen af hin og Glandsen af denne, og Politisk og Materie ere Konsternes Navne, som dreves der til en mærkelig Høide, men de ere for længe siden døde, og kunde, selv da de levede, som man i Reformationens-Tiden saae, ingen Døde opvække. Om Lene-Konsten nogenstinde i Italien var saa overordentlig, som Ordet gaar, kan vi gjerne lade uafgjort; thi de Døde have døde Dren for dens Tryllerier.

Napoleon vilde opvakt og forenet Frankrigs og Italiens Kunster, og meende at have Kraft dertil i sin Haand, fordi han stod i Pagt med Døden: beres Herre, men det lykkedes naturligvis ikke, kun en Skygge kunde han i Paris fremgjøgle, som i franske Vind havde Skin deraf; hvor der var Spor af Land tilbage, beløe man hans Skønne Kunst, og havde kun Agtelse for den frygtelige, han virkelig besad, nemlig Krigen, som er Dødens Kunst.

For saa Længe siden var der mange, som meende, at der i Spanien maatte være Noget, der kunde vække Døde, men nu, da man er

